

строго мързаль младому принцу за тѣя неговы неумѣстны присмивкы, които можяхъ да огорчѣтъ знаменитаго савоуника съ такъвъ благороденъ характеръ и съ такъвъ отличенъ умъ. — На утрешній день графъ д'Артуа дошълъ при Краля.

«Азъ търсѣхъ, — каза онъ, — срѣдства винъ да си поправѣхъ противъ г. де-Монтіона. Ваше Величество още не сте отрядили никого у мене домашенъ секретарь. Азъ просѣхъ това мѣсто за него.»

Г. де-Монтіона опрѣдѣлили секретарь у Графа д'Артуа. Той ся ползовалъ отъ онова вліяніе, което му давало сіе назначеніе, да прави още повече благодѣянія и да показува рѣдкы примѣры безкорыстія.

Въ 1780 годинѣ г. де-Монтіонъ, безъ да си яви имя-то, отрядилъ наградж, които да ся присъжда отъ Французскъ-тѣ Академіѣ за найполезны подвизи во благо челоуѣчеству.

Академія исключила изъ тойзи конкурсъ искусства и науки, като не относящіяся сѣмо, и особенно за това, че г. де-Монтіонъ, все подъ неизвѣстно имя, основалъ още и другъ наградж собственно за тойзи прѣдметъ.

Около онова же время, въ поощреніе добродѣтельнымъ подвигомъ, той отрядилъ още нѣколко преміи, които, както и упомянутыя выше, были приведены въ дѣйствіе въ 1783 годинѣ.

Г. де-Монтіонъ не ся ограничявалъ въ едно само покровительство наукамъ; той и самъ много содѣйство-